

Mr. Ed, het boegbeeld van onze Lappenmand!

mr. Ed was het eerste dier wat vanuit de Lappenmand ondersteund werd. Eigenlijk was hij de reden dat wij de noodzaak zagen om een fonds op te richten. Er waren in het verleden al vaker dieren binnen gekomen die dusdanig gewond of verwaarloosd waren dat zij extra zorg nodig hadden, maar mr. Ed was wel één van de schrijnendste gevallen.

Er was aan het arme beestje bijna niet te zien wat zijn voor of achterkant was, zeer ernstig verwaarloosd!

Het meest schrikbarende was pas te zien toen hij was geschoren en volledig van zijn vervilte vacht was ontdaan:

een doorgezakt rugje, zijn huidje volledig onder de wondjes, ontstoken oogjes, een zeer slecht gebitje.....

En dan nog was hij vrolijk en actief!

Hoe kunnen mensen een arm weerloos beestje zo verwaarlozen, er zijn geen woorden voor!

De nodige medische zorg later en veel liefdevolle aandacht en goed eten en mr. Ed knapte zienderogen op.

Hij heeft zelfs nog een tv- optreden gehad bij Omroep Brabant.

Hij werd daar in de spotlight gezet en genoot overduidelijk van alle aandacht en lieve woordjes die hij hoorde.

Voor mr. Ed was snel een nieuw thuis gevonden.

Een wat oudere mevrouw die helemaal gecharmeerd was van zijn waggelende loopje.

Met recht een succesvolle herplaatsing van ons boegbeeld van de Lappenmand!

Jammer genoeg zullen er nog vele honden en kattenbewoners van onze opvang een beroep moeten doen op onze Lappenmand.

Het blijft doorgaan, daarom is uw steun noodzakelijk!

Voor € 2,00 per maand kunt u al een noodlijdend dier echt helpen.

Bloempje en Emiel.

Twee hondjes die samen door iemand werden afgegeven.

Mijnheer zei dat hij de hondjes gevonden had maar wij hadden onze twijfels.

Maar ja, de hondjes waren niet gechipt. Zie dan maar eens te achterhalen of iemand wel of niet de eigenaar is.

Bovendien is het natuurlijk ook zo: ze kunnen beter bij ons in de opvang zijn waar zij alle zorg en liefde krijgen die zij nodig hebben dan dat zij bij iemand moeten blijven die ze verwaarloosd.

Emiel getrimd!

Nadat Bloem en Emiel van hun vervilte vachtje waren ontdaan kwamen wij tot de ontdekking dat Bloem een zeer grote tumor op haar kleine lijfje had.

Het was dus zaak om de tumor zo snel mogelijk te verwijderen!

Tja, het ziet er wel een beetje raar uit, zo'n grote "ritssluiting" op dat kleine lijfje.

Maar uiteindelijk kunnen wonden genezen, wat er omgaat in het hart van een dier is belangrijker. En de hartjes van Bloem en Emiel zaten vol liefde voor mensen.

Saampjes mochten zij verhuizen naar een nieuw thuis waar zij lekker tot rust konden komen en genieten van alles wat een hondenleven mooi maakt.

Tyson

Hij kwam ernstig vermagerd bij de opvang binnen en het was een raadsel wat er met hem aan de hand was: hij had wel duidelijk problemen met zijn spijsvertering, maar wat?

Het enige wat onze dierenarts kon doen was medicijnen geven om zijn darmen te ondersteunen en hopen dat Tyson goed bleef eten en zwaarder zou worden.

Dat werkte! Maar hij kreeg wel maandelijks medicijnen die de opvang zo'n 150 euro per maand kostte.

Dankzij de Lappenmand konden wij dit blijven betalen.

Want wie kon deze vrolijke jongen nou noodzakelijke medicatie weigeren?

Hij verbleef nog best een tijdje in onze opvang totdat er ook voor hem iemand kwam die hem een thuis wilde geven.

Onze eerste vraag was: "kunt u de dure medicatie wel betalen die Tyson nodig heeft?"

Gelukkig was dat voor de nieuwe baasjes geen probleem: zij hadden beiden een goed betaalde baan en wilde Tyson geven wat hij nodig had.

Hij woont nu nog steeds bij hen en is inmiddels een stevige vent geworden. Medicijnen heeft hij niet meer nodig, alleen een dieetvoer.

Plien en Bianca

En dan kom je op een ochtend op je werk aan en wat zie je? Twee sterk vermagerde honden vastgebonden aan de brievenbus!
Wie doet nu zoiets en waarom?

Dat werd jammer genoeg na verloop van tijd duidelijk.
Plien en Bianca hadden allebei kanker!

Het ging om gezwellen aan de staart en bij de borst.
Gelukkig wel te opereren, maar ja de kosten.....
Dus snel kijken of het potje van de Lappenmand nog goed gevuld is.

Beiden werden zij succesvol geholpen en vrij snel daarna vonden zij een thuis.
Een leuke baas die al twee van zulk soort honden had, de tuin en het huis waren al ingericht voor hen voordat hij kwam kijken!

Dakota

Oké, de foto ziet er eng uit maar alles komt goed!

Dakota kwam binnen met een grote wond bij haar schouderblad. Voordat wij verder ook maar iets voor haar konden doen was het belangrijkste dat de wond zou genezen. De rest was zorg voor later.

Nadat de wond volledig genezen was ging onze dierenarts foto's maken. En wat bleek: zij had een ernstige schouderbreuk en er zat niets anders op dan haar voorpootje verwijderen. Dat was de enige manier om haar pijnvrij door het leven te laten gaan.

Zij mocht na de operatie revalideren in een gastgezin. Daar werd zij van alle gemakken en veel liefde voorzien. Dakota vond het wel best: lekker luieren, lekker eten, lekkere knuffels..... Wat wil een kat nog meer?

Een eigen thuis natuurlijk!

Daar hoefde Dakota niets eens naar op zoek: ze mocht bij het gastgezin blijven wonen. Die waren al vanaf dag één verliefd op haar.

Iris

Zo op het eerste oog lijkt er niets mis met Iris.
Maar niets is minder waar.

Iris mist namelijk een voorpootje!
De dierenarts heeft het pootje noodgedwongen moeten verwijderen omdat er een ernstige niet te opereren breuk in het pootje zat.

Het is wel duidelijk dat een kat met maar één voorpoot zich nog goed kan redden:
Iris speelt en jaagt net zo hard op muisjes als een kat met twee poten.

Dankzij fonds "de Lappenmand" kan Iris een volwaardig kattenleven leiden.

Jammer genoeg zullen er nog vele honden en kattenbewoners van onze opvang een beroep moeten doen op onze Lappenmand.

Het blijft doorgaan, daarom is uw steun noodzakelijk!

Voor € 2,00 per maand kunt u al een noodlijdend dier echt helpen.

Meer informatie vindt u bij de balie.

Daisy, een knappe whippet dame

Daisy had een gebroken voorpootje, waarschijnlijk is zij daarom niet door de eigenaar opgehaald.

Het zou kunnen zijn dat de eigenaar van Daisy een operatie niet kon betalen.

Haar pootje werd door de dierenarts behandeld.

Er werd een pin ingezet en Daisy moest zes weken goed rusten zodat haar pootje de kans kreeg om te genezen. Het was wel wat onhandig voor haar en zij probeerde regelmatig "die vervelende sok" van haar pootje te halen.

Bijna dagelijks moesten wij de sok opnieuw aantrekken, we zorgden ervoor dat ze dan een beetje afgeleid werd met een lekker snoepje.

Na zes weken wat het grote moment daar: Daisy kon weer, net als iedere andere hond, lekker spelen.

Echt flink achter een bal aan rennen duurde wat langer maar beetje bij beetje is ook dat weer helemaal goed gekomen.

Pitty

Pitty is een kat waarvoor wij al geld gereserveerd hadden vanuit de Lappenmand zodat zij geopereerd kon worden.

Ze had last van haar achterpoot en het was niet helemaal duidelijk waar het vandaan kwam. Op foto's was niets te zien.

Onze dierenarts vond het beter om haar eerst eens goed rust te geven en te kijken of zij last bleef houden van haar achterpoot.

In een gastgezin van de opvang genoot zij van haar rust en alle aandacht die zij kreeg. Daarna vond Pitty al snel een nieuw thuis.

Pall

Deze zwarte dame is Pall genoemd omdat zij gevonden is tussen een berg pallets in een vrachtwagen!
Gelukkig had de vrachtwagenchauffeur in de gaten dat er iets tussen de pallets zat en heeft hij haar kunnen redden.

Er werden foto's gemaakt van haar achterpoot: er bleken nogal wat breuken in haar achterpoot te zitten.

Meerdere operaties waren nodig om Pall er weer bovenop te krijgen.

Operaties die wij niet hadden kunnen betalen als de Lappenmand er niet was geweest!

Pall woont nu op een boerderij waar zij de hele dag in hooibergen mag rond rennen en spelen.

En af en toe een muisje vangen natuurlijk.

Mo

Mo kwam in de opvang toen hij nog maar net zes weken was, hij was extreem mager, bijna helemaal kaal en had heel erg diarree. Het arme beestje woog nog geen 500 gram en was net zo groot als een pak suiker.

Uit voorzorg werd hij getest op Parvo, schurft en schimmel. Gelukkig bleek hij gezond te zijn en moest hij aansterken bij een gastgezin.

De beheerder van de opvang nam hem mee naar huis en daar is hij gebleven!

Van het kleine, zielige, kale en magere hondje is niets meer te zien. Mo is nu een volwassen vent die volop geniet van het luie hondenleven. Want ondanks dat hij een windhond is wil hij het liefste de hele dag door lekker lui in zijn mand of op de bank liggen!

Jill

Ook Jill is een windhond die zwervend in de opvang is gekomen, samen met haar twee puberzootjes.

Zoals je kan zien is ook Jill een "luie" windhond die graag de hele dag lekker in een mandje ligt.

Toen de dierenarts haar onderzocht kwamen wij erachter dat zij verschillende gezwellletjes op haar staart had. Die moesten dus snel verwijderd worden!

Nu heeft Jill een kort staartje maar zij kan er nog net zo hard mee kwispelen als met een lange staart!

Vrolijk loopt zij kwispelend rond en komt zij bij je voor een knuffel.

Want dat is Jill's favoriete bezigheid: zacht geaaid en geknuffeld worden.

Oh ja, en slapen natuurlijk.

Zoë, zorgenkindje van de opvang.

Zoë was het zorgenkindje van de opvang.

Zij verbleef al een hele lange tijd in de opvang, bijna 8 maanden.

Er was niemand die haar een thuis wilde geven omdat zij niet met andere dieren overweg kon.

Naast dit probleem had Zoë ook nog eens een kapotte kruisband!

Zij had hier pijn van, veel pijn. Het was in haar lopen steeds beter te zien: hoe vaker zij ging wandelen, hoe meer zij mank ging lopen.

Wij maakten ons veel zorgen om haar: wie wil een hond als deze nu de kans geven?

Nadat wij haar op Facebook plaatsen was er iemand die haar een thuis wilde geven. Deze mensen hadden al een hond gehad die niet met andere dieren overweg kon en waren overal op voorbereid.

Toen wij ook nog vertelde dat wij Zoë konden laten opereren met geld uit de Lappenmand was de knoop snel doorgehakt: Zoë mocht met hen mee naar huis!
Na de operatie mag zij daar in alle rust revalideren.

